

Det ändrade dubbelbeskattningsavtalet mellan Sverige och Canada

Av direktören Bo G. Sandström, Exportföreningen

Den 6 april 1951 slöts mellan Sverige och Canada ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning samt fastställande av bestämmelser rörande handräckning i fråga om inkomstskatter. Från svensk sida upptogs år 1960 frågan om sådan ändring av avtalet, att detsamma skulle bli tillämpligt även på svensk kommunal inkomstskatt samt att avtalet skulle anpassas till svensk skattelag i fråga om beskattning av aktieutdelning från ett bolag i Canada till ett svenskt bolag och om införande av credit-of-tax-förfarande på svensk sida för att undvika dubbelbeskattning. Från canadensisk sida upptogs frågan om ändring av avtalets regler om beskattning av utdelning mellan dotterbolag i det ena och moderbolag i det andra avtalslandet, framför allt sammanhängande med ändrad canadensisk skattelagstiftning.

Om Canadas bolagsskattesystem kan följande anföras. I Canada uttas bolagsskatt efter en skattesats av 50 procent (21 procent å de första \$ 35.000), vari inbegrips 3 procent old age security tax. Utdelning från andra canadensiska, skattskyldiga bolag är skattefria, liksom utdelning från utländska bolag, under förutsättning att det canadensiska bolaget äger minst 25 procent av det utländska bolagets aktiekapital. Betalda eller till betalning förfallna, utländska statliga inkomstskatter får avdragas från den canadensiska bolagsskatten. Resultatsutjämning medges under en sjuårsperiod — fem år efter och ett år före beskattningsåret.

I de olika delstaterna uttas bolagsskatt till delstaten efter en skattesats av 12 procent i Quebec, 11 procent i Ontario, 10 procent i Manitoba och Saskatchewan och 9 procent i övriga delstater. Dessa delstatsskatter får, upp till 9 procent (10 procent i Quebec), avdragas från den federala bolagsskatten, varför den totala bolagsskatten uppgår till 52 procent i Quebec och Ontario, 51 i Manitoba och Saskatchewan och till 50 procent i övrigt. Om hänsyn dessutom tas till kupongskatt om 15 procent, som avdrages från utdelning till utlandet, uppgår den totala skattebördan för bolag, som utdelar hela vinsten till utlandet och som ej uppfyller de särskilda föreskrifterna om "a degree of Canadian ownership" till mer än 57,5 procent.

Särskilda regler gäller för non-resident-owned-investment-corporations (NRO-bolag), vilkas bolagsskatt uttas med 15 procent och som vanligen är fritagna från skyldigheten att från utdelning avdraga kupongskatt. För att gälla som NRO-bolag måste bolaget till 95 procent ägas av non-residents samt erhålla sina inkomster genom innehav av eller handel med värdepapper, genom räntor å lån (under förutsättning att detta icke är bolagets huvudsakliga inkomstkälla), genom royaltyinkomster å patent och liknande rättigheter. Ett NRO-bolag är emellertid icke berättigat till skattefrihet för utdelning från andra bolag och ej heller till credit från den federala canadensiska skatten för delstaternas skatter eller utländsk skatt (som

emellertid får avdragas som omkostnad).

Från utdelning till fysisk eller juridisk person med skatterättsligt hemvist i Canada avdrages icke kupongskatt, medan kupongskatt om 15 procent avdrages från utdelning till utlandet. Kupongskatten nedsättes till 10 procent, om utdelningen sker från ett bolag med "a degree of Canadian ownership and control", vilket bland annat innebär, att bolagets emitterade, röstberättigade aktier till minst 25 procent ägs av en eller flera, fysiska eller juridiska, personer med skatterättsligt hemvist i Canada eller som har ett eller flera slag av röstberättigade aktier — representerande minst 50 procent av "its equity" — noterade å canadensisk fondbörs, vilka till högst 75 procent ägs av en non-resident samt att minst 25 procent av styrelseledamöterna är residents i Canada.

Från räntor, royalties och avgifter (fees), som betalas till non-resident fysiska eller juridiska personer, avdrages vanligen canadensisk källskatt med 15 procent.

Genom tilläggsavtalet den 21 januari 1966 mellan Sverige och Canada (prop. 1966:120, BevU 1966:44, Rskr 1966:227; ratifikationshandlingarna utväxlade i Ottawa den 14 juli 1966) omfattar numera avtalet den svenska statliga och kommunala inkomstskatten, sjömansskatten samt bevillningsavgiften för vissa offentliga föreställningar (beträffande denna senare jfr SFS 1966:731) — men däremot icke den svenska statliga förmögenhets-skatten — och samtliga dessa skatter ingår sålunda bland dem, för vilka Canada enligt bestämmelserna i punkt 1 av artikel XV medger avräkning från canadensisk skatt. För Canadas del gäller avtalet endast den federala — men icke de provinssiella och kommunala skatterna — samt

den ovan berörda ålderspensionsskatten.

Punkterna 1 och 2 av artikel VI har genom tilläggsavtalet fått ändrad lydelse. Rätten att beskatta utdelningsinkomst tillkommer visserligen liksom förut den stat, där betalningsmottagaren har hemvist, men den stat, från vilken utdelningen utbetalas, är berättigad att utta skatt med högst 15 procent av utdelningens belopp. Tidigare gällande regler om särskild, lägre skattesats om 5 procent i vissa fall har sålunda avskaffats, liksom de särskilda reglerna om beskattning av utdelning mellan bolag.

Bestämmelserna om beskattning av räntor och royalties punkt 3 artikel VI är oförändrade.

Genom tilläggsavtalet har i punkt 2 av artikel XV införts nya bestämmelser rörande åtgärder från svensk sida för undvikande av dubbelbeskattning. Medan Sverige i 1951 års avtal tillämpade exemptmetoden, innebärande att inkomst undantogs från beskattning i Sverige, om skatt enligt canadensisk lag och avtalets bestämmelser skulle utgå i Canada, införs genom de nya bestämmelserna ett credit-of-tax-förfarande även på svensk sida. Sålunda skall canadensisk skatt, som enligt avtalet får uttas på inkomst från källor i Canada, avräknas från svensk skatt, som utgår på samma inkomst. På samma sätt som tidigare gäller emellertid exemptmetoden i fråga om inkomst av fast egendom i Canada och inkomst av canadensisk, allmän tjänst. I anvisningarna till artikel XV ges utförliga regler om det sätt, på vilket avräkning för canadensisk skatt skall ske — i första hand från den statliga inkomstskatten.

Liksom enligt tidigare avtal skall utdelning från ett canadensiskt bolag till ett svenskt bolag vara undantagen från svensk

Föreningsärenden

Föreningen Gotlands läns taxeringsnämndsordförande

höll fredagen den 3 mars 1967 sitt ordinarie årsmöte på Stadshotellet i Visby i anslutning till av länsstyrelsen anordnat sammanträde enligt 60 § taxeringsförordningen.

Årsmötet leddes av föreningens ordförande lantbrukaren Emanuel Glifberg, Ekeby.

Sedan styrelse- och revisionsberättelserna upplästs och styrelsen beviljats ansvarsfrihet för 1966 års förvaltning, företogs val enligt följande.

beskattning. Genom att avtalet kommit att omfatta även den svenska kommunalskatten har de i punkt 2 av artikel XV införda, nya bestämmelserna fått ökad betydelse, samtidigt som möjligheterna till skattebefrielse begränsats genom införandet av krav på samma förutsättningar, som enligt svensk lag gäller för skattefrihet för utdelning mellan svenska bolag.

De nya bestämmelserna har intagits i SFS 1967: 27, vilken i Sverige tillämpas första gången beträffande inkomstskatt, som utgår på grund av 1967 års taxering och i fråga om kupongskatt på utdelning, som blev tillgänglig för lyftning den 1 april 1966 eller senare och för Canadas del beträffande inkomstskatter, avseende beskattningsåret 1966, respektive kupongskatt å utdelning, som utbetalats eller gottskrivits den 1 april 1966 eller senare.

Till ordförande utsågs lantbrukaren Emanuel Glifberg, Ekeby, vice ordförande lantbruksinspektoren Nils Larsson, Väskinde, sekreterare och skattmästare häradskrivaren Rune Dahlstrand, Visby. Till övriga styrelseledamöter utsågs godsägaren Torsten Wiman, Västerhejde, och f. polismannen Hilmer Jönsson, Rute. Styrelsesuppleanter blev tjänstemannen Bertil Andersson, Visby, och lantbrukaren Einar Thomsson, Källunge.

Till revisorer utsågs 1:e byråinspektören Stig Östergren och länsassistenten Allan Thimgren, båda Visby, med kamreraren Henry Pettersson, Visby, som suppleant.

Vid det därefter följande sammanträdet inför länsstyrelsen redogjorde 1:e taxeringsintendenten Sture Lerinder för nyheter vid årets taxering samt uppehöll sig därjämte vid vissa frågeställningar rörande avdrag för byggnadsunderhåll i jordbruk. Häradskrivaren Tord Isacson orienterade mötesdeltagarna om förfarandet vid årets särskilda fastighetstaxering.

Föreningen Kristianstads läns taxeringsmän

höll sitt årsmöte den 9 mars 1967 å hotell Kipper i Kristianstad. Förhandlingarna leddes av ordföranden, kaptenen Gunnar Hanéll.

Till styrelse för år 1967 utsågs kaptenen Gunnar Hanéll, ordförande, kassachefen Gustaf Heinegård, v. ordförande, landskanslisten Erik Gustaf Thomasson, sekreterare och tillika kassaförvaltare, samt länsassistenten Nils Sture Önnemark och folkskolläraren Gustaf Emmertz.